

Jarisæernes og Saddusæernes Surdeig.

(Matt. 16, 5-12.)

Det var Kristus hans hele virketid her paa jorden at oplære disciplene til nogenlunde at fatte hvem han var. De, som det hele jødefolk, havde en falsk opfatning om, hvad Messias's kald var. De ventet ogsaa paa en glansperiode i det politiske og sociale. Atter og atter maatte Herren vise dem tilrette. Mirakler østet de ogsaa at se, som det øvrige folk, og stærket dermed blev jo ogsaa deres tro paa Jesus. Men resultaterne blev nok ikke altid saa ganske store i det aandelige.

Da saa er det nok i vore dage ogsaa. Mængden mener, at alt som mangler som er bare anledning til at se saadanne mirakler, som Jesus gjorde, og de vilde straks koste sig for hans føtter. Kristus sa, at tror de ikke ordet, vilde de ikke tro, selv om de havde stod op og præket for dem, og sandheden av dette ser vi klart nok baade i farisæernes eksempel og av soldaterne ved Kristi arm.

Men har vi vanskeligt for at tro ordet og byde os for det, saa er det saa meget lettere at følge vore egne og andre menneskers tanker og meninger, især da hvis disse mennesker indtar en mere fremstødt stilling.

Jarisæernes lostraldom og saddusæernes svot og toll er noget som man let falder med i. De synes saa nok at se, at der for hvert enkelt menneske neppe kan være nogen fare for mere end en av disse løshold; men heri tar vi skammelig fejl. Vi er ofte som en pendel, vi svinger fra den ene ystrelighed til den anden, frem og tilbage, frem og tilbage. Og ikke bare den enkelte, men hele tiden, følger denne svingning, som historien klart nok viser.

Den guldne middelvei findes i Guds ord. Her har vi fasthed, hold. Der er ikke glidninger og menneskelige meninger, men et: „Saa siger Herren.“

Vi kalder os en kristen nation, og dog er der over 50 millioner blaubl

og som ikke bekender sig til nogen sisse; en kristen nation, og dog springer nye motkristelige jester op rundt os som paddebatter. Vi trænger at staa paa vagt mod den mening, at lovsudsættelse er nok, — at vi med vore gjerninger kan helt eller delvis fortjene saligheden; men paa den anden side staar vi i fare for at gi baade lov og evangelium en god dag. Det er ikke bare det, at dette jag efter penge og forlystelser, som er saa almindelig i vore dage, træer med aldeles at fylle os, men vi staar i fare for at gi det skjære bedenskab indpaa i vort land. Gode vil kultus drives openbart i alle vore større byer. De kommer ofte og siger, at de har intet med vor religion at gøre, eller de skal ikke si noget mot nogen religiøs overbevisning. — Det er blot en underkastelse de vil præke, baade i det politiske og det aandelige. Dette lyder pent, og mange fortræder. Vdi efter lidt trænger deres ideer ind som en surdeig og orientalt umiddelbar, teologi osv. er i høret for man vel ordet derom. Kristi sisse er den stridende her paa jorden, men fred er tidens løsen, derfor hold fast. Tal ikke mot andres tro eller religion, kristendommen er dog blot en av de mange. Det er sandt Kristus var en stor profet, saa var Moses og Abraham ogsaa, men saa var ogsaa hans hellighet Mohamed, saa var Wu. Moavitsu, saa var Mrs. Mary Baker Eddy osv.

Vir man disse stemmer medhold i, at kristendommens eneste fortrin er, at den maatte er naadigt lidt længere frem end Konfucius's lære, hinduismen, buddismen, Zoroaster's lære eller mohamedanismen, saa har man alt opgit hele dens hovedgrundsaand.

Gud forligere er maatte enkelte jaatidte kristelige jester surdeig. De vil nemlig lægge skriften til grund for sin lære, og staar man ikke paa vagt, er saken lost. Din varme tro er borte, din tro paa Bibelen og Guds ord utvovet.

Derfor læs din Bibel, og vagt dig for at falsk læres surdeig.

Og du skal ihusomme at den vel, som Herren din Gud har ladet dig gaa disse foretøve aar i ørfenen for at udvonge dig, at forsøse dig, at jornevare, hvad der var i dit hjerte, om du vil holde hans bud eller ei. Han udvovede dig og lot dig hungere og gav dig manna at æte osv. Dit herdebaand blev ikke gammelt paa dig osv.

5. Mosed. 8, 2-4.

Da Israelliterne var i Ægypten og hadde nok av spise og drikke, tilfede da de drog ut av Ægypten og tog fuldt op av lønnetmidler med sig, anstillede de sig frøomme og hellige, og man kunde ikke bli var, om de elskede Gud av hjertet, trodde og forlot sig paa ham, fordi posen endnu var fuld. Men da posen var tømt, og der ikke var mel eller brød tilbage, lot de sig snart bemerke med, at de hittil hadde hønt Gud for lufens itold. Li de tænkte paa, hvad de hadde gjort, og at de ikke hadde baaret sig rigtig ad med utgangen av Ægypten, at de hadde forladt løfene og kjærligheten og nu høvsten hadde at bite eller brande i ørfenen, og derfor smurde de intot Moses.

Saaledes er det fat med ei dantro hjerte. Det stoler sin paa Gud, saalange de timelige goder er tilstede, men når disse blir det berøvet, saa viger de av fra Gud og belpatter ham. Derfor siger Moses her: At Herren lot dig hungre, det skulde tjene til ymngelse, saa at du anroppe Gud om næring og legemlig nødherst og sikkert ventede det av ham. Gud vil være din skolemester og lære dig at forstaa det første bud, at dit hjerte skal se hen til ham og forlate dig paa ham, naar der intet forraad er, og det ser ut, som han vent vilde forladt os. Li Gud høvner sig saaledes ad: Jøden han hjalpver sine, lar han dem først komme i lidelse og angstelse; derefter naar hans time kommer, hjelper han dem desto vidunderligere ut derav. Saaledes opholder han Israels høv i fyrretøve aar i ørfenen med spise og drikke, for at man la se, at Gud kan

skaffe utvei og utrette langt mere i alle ting end den hele verden; han jernmaar mere end alt guld, sølv, penge, gods, spise, drikke og flader. Det vil jeg kalde en herlig strædder eller skomaker, der vil kunne gjøre mig sfo og flader for fyrretøve aar. Denne Gud har man la være skolemester eller husfar; han har et saadant forloft eller magasin, at han straks kan frembringe korn og brød fra luften eller den stenede jord, og vand av klippen. Derfor jeg efter min formist skulde se brød, saa søtte jeg det hos bakeren, og foru i øvingshusene; men Gud bringer det tilveie fra tomme luften. Hvor der intet haandverst eller forraad er, findes dog brød og alt i overflodighet. Det er et mesterstykke, hvortil man vel skal legge merke. Dette kunde Gud endnu høvrt sig bli bevise. (Hosias 50, 2, 3).

Derfor ser vi, at alle troende, som forlater sig paa Gud og elsker hans ord, nødvendigvis maatte ha nok; uagtet der ikke er noget timelig middel til spise og drikke tilstede, saa vel Gud dog at skaffe hjalp. Til eksempel dervaa kan tjene, at han belpatte Elias i ørfenen ved en ravn og senere lot ham underholde av eusen i Sarepta (1. Kong. 17, 4, 15), og at jøderne blev underholdt i ørfenen av mannaen, en ny spise, hvorpaa de aldrig hadde tænkt; selv deres flader blev ikke gamle eller lunderetone. Denne trost skulde vi foreholde vor angud, husen, at vi kunde lære det første bud: at forlate os paa Gud og hans ord og forjættelse i verdens tid. Gjør blot hvad du er skyldig, og la Gud sørge for, hvorledes han ernærer dig og forskaffer dig det fornødne. Saahardt han har forjættet det, og han har endnu aldrig løiet, saa vil han heller ikke løve for dig. Den hele verden bilder sig ind, at den meget godt forstaa dette første Guds bud; men naar den skulde til at freustige det, saa fiendte den slet intet til det, uagtet den straks i forveien vilde være daktar og mester. Jeg har nu længe været en praktisk, daktar og en gammel stridsmand, men naar jeg skal til at frem-

fige det første bud, saa har jeg med nød og neppe grebet det og faat det fat ved en silletraad. Djævelen kan snart lære mine tilhørere noget andet, naar nød og armod indtræffer.

Saaledes ja ogsaa Jaelaellierne til Moses og Aron i ørtenen: Djævelen ba befalede eder, at I skal føre os ud af Ægypten. Saaledes utsluffedes deres tro. Da deres angud bifen ikke længere saa polen ful dmed mel, saa var strafs al prædiken og det første bud glemt. Men Moses oplyser her om aariakerne: Gud lot dig lide mangel, fordi du skulde bli hans barn og discipel og lære ret af forstaa det første bud og si: Magtet læffen er blit tom, melot er sluppet op, og brødet er forbræet, saa tror jeg ham dog, si han har sagt: **Jeg er din Gud, du skal saa nok.** Magtet ingen for mel eller brød er at saa fat paa, saa har jeg endnu min Herre og Gud hos mig til mit forraad. Men Jaelaellierne ja ganske anderledes: Djævelen og iffe Gud hadde ført dem ut af Ægypten. Saaledes berer vi os ad, smurrer uten aarfat imot Gud, narroet at han vil siges os: **Jeg vil være din Gud og ernære dig,** eller har jeg iffe loamegen magt og indflydelse, at jeg kunde gi dig 10 daler, en skjeppe mel eller korn? Alt dette gjør, at ingen ret kan fremtæge det første bud, ingen tænker sig heller ret om, for at lære det eller at ville for alvor ta fat derpaa. Men ingen forstaaer ret det første bud med mindre han først har været i trang og nød, saast det saa ut, som Gud forglemte dig og vilde la dig bli deri. Saa skrifer du: **Al min Gud!** hvorhen skal jeg vende mig? Hvor skal jeg erholde trost og hjælp? Skal jeg løse i fjælden, paa løftet, i fjællenet, i pengefisten og fremdra min skat? Men jeg har jo ingen. Saa kommer det første bud ret og tilroper dig og alle mennesker: **Jeg er Herren din Gud.** Denne husfa-der vil gi dig mat og driffe.

Ko det første bud maa det baade bafes og svædes. Skal du ha en treed paa din krop og et tykke brød, saa maa det første bud gi dig det, eller vil du aldrig saa noget. Le kun heraa, saa haanlig som du vil, du uandelige menneske! Dette ord: **Jeg er din Gud,** jeg har føret af gjøre dig godt — det gir den hung-rige brød og mel i læffen, gir ogsaa hundbet i hagedom og alt, hvad man forresten behøver. Om man endog iffe hadde mere end det blotte Guds ord, det lyder saaledes: **Jeg er Herren din Gud,** saa maatte dog av det alone stule nok, grev vi det blot i en fast tro.

Luther.

Maatte han er din bror.

Det var paa den engelske kyst. En orkanagtig storm raiste, og havet brækket og brøt indover klipperne, skumpvæden piffet som skarpe hagl i ansigtet paa de veirbidte fiskere, som hadde slunget sig sammen paa stranden.

Utenfor kjæmpet en fuldrigger en fortoilet kamp for at klare landet. Trods det fortærdelige veir hadde den forstøtt at tilfatte repet store anseelse; men presset var for haardt. Merkestangen knækkede og skibet drev med umotværlig magt ned mot klipperne.

Før den eukau hadde stødt mot det første skær, hadde fiskerne uten at behøve kommando og uten i det hele at veksle et ord, tat fat paa redningsbaaten for at saa den paa vandet. De vilte jo alle som en, at skibet var fortaut, og at det nu gjaldt at bjer-ge liv, og vante som de var til at sette sit eget liv paa spil for at redde andres, betænkte de sig ikke.

En var der dog, som endnu iffe tok del i arbeidet, en ung, frostlig mand i fuldt skjorte. Han stod et stykke borti fra de tapre rednings-mænd, fastholdt av en ældre kvinde, der hadde slunget sine arme om hans hals. De var sterke, disse arme. Vistnok kunde den frostige fisker med letket ha rovet sig løs, forsaavidt det gjaldt legentlig magt, men kvinden var hans mor, og mors favnetag er iffe saa let at rive sig ut av, naar sønnen er en av dem, som elsker og respekterer sin gamle mor, og det var tilfældet her.

Der var desuten i dette tilfælde en særlig grund til, at det var tungt at komme løs. Denne søn var sin mors eneste stætte, og han visste fuldt vel, at skulde noget tilfælde ham saa vilde hun staa ene i verden uten nogen menneskelig forsørgjer. Hans far var for flere aar siden kommet bort paa isen, og for godn sin søn ufer siden hadde hans ældste bror reist ut for at fiske og var iffe kommet tilbake. Det hadde av paa eftermiddagen blaft op til en storm, og om morgenen var baatens aarer og tilser drevet iland paa stranden. Der var ingen tvil om, at han var druknet. Hvad under da, om den gamle mor hadde saa narviselig for at la den eneste søn hun nu hadde til-bake gaa ut til en dust, som hun vel visste kunde gjælde hans liv.

„Mor!“ skref den unge mand gien-nem stormen. „Lat mig gaa! De frænger mig i baaten, og det gjælder liv for dem derute.“

„Det gjælder dit eget liv ogsaa, om du gaar, William,“ ropte den ar-me mor tilbake. „og det er fuldt saa

meget værd baade for dig og mig som de andres.“

„Nei, mor,“ hvæte sønnen, „et liv er mindre værd end manges, og de er mange derute. Desuten kan jo alt gaa godt, mor. Du vil da vel iffe, at jeg berefter skal ha den skampet paa mig, at jeg nekte av være med, naar det gjaldt at redde men-neskeli.“

„Du vet, hvad jeg allerede har mistet paa isen, William, og det vet de andre ogsaa. Ingen kan forlange ge, at den som har mistet sin mand og sin søn paa isen, skal være vil-lig til at si slip paa det eneste barn han har faat beholde, for at frelse andres liv.“

„Koder! Koder!“ ropte den unge mand. „De som holder paa at dø derute, har vel ogsaa mødre og hustru. Vil du, som har erfaret, hvad det vil si at miste sine skjære, at jeg skal bli iskald i, at disse mødre og hustruer skal ha den samme sorg? Har du iffe selv lært mig, at vi skal ikke vor næste som os selv?“

„Er iffe jeg din næste?“ skref den fortolledde mor. „Min næste er dog først og fremst den, som staaer dig nærmest i livet, og hvem naar du nærerere end din egen mor?“

„Nei, nei, mor, du vet iffe, hvad du selv siger nu. Engang mens jeg endnu var gut, hvæte jeg dig, hvem det var min næste. Da ga du mig et svar, som jeg iffe har glemt og som jeg aldrig skal glemme: „Din næste, barnet mit,“ ja du, „det er et hvert menneske i nød, og som du kan hjælpe. Ser du nogen i verden, som er i nød, og du kan hjelpe ham, saa spør iffe etter om han er en ven eller en uven, fiendt eller ukjendt, men gaa og hjælp ham, for han er din næste.“ Jeg vet det ord var sandt, mor, derfor vet jeg ogsaa at min næste nu kjæmpet med døden derute paa vraket, lat mig saa gaa, at jeg kan redde ham fra døden!“

Den gamle arme kvinden sit tat, og sønnen ilde hurtig fra hende og ned til baaten, som snart kjæmpede sig frem mot isen heintmot vraket.

Men moderen saak paa stranden. Hun lakkede sine sine, hun sølte, at hun iffe hadde kraft til at se, hvøle-des hendes gut kjæmpede for sit og andres liv. Hun kunde iffe miste ham, hun sølte det som en uretfærdighet, hvis prisen for disse men-neiskers frelse skulde bli hendes søns død. Og dog maatte hun indrømme, at gutten hadde ret. Det var jo hendes egen tro, at ethvert menneske, som er i nød, legentlig eller aande-lig, er vor næste. „Hou saa ham og ynfedes inderlig“, saa var det jo der stod, og Jesus siger: „Gaa bort og gjæve lifsgaa.“ Jo, der var ingen

tvil, hun hadde selv lært sine børn at handle saaledes, men hun hadde iffe dengang anet, hvor tungt det skulde bli at handle efter denne lære. „Je-sus, min freiser,“ jussede hun, „mit barns liv er i din haand. Skriver du, at han skal ofres for næstens skyld, saa giv mig selv kraften; men ogsaa vinden og havet er dig lydige, frels ham, hvis saa er din vilje.“

Derute bugget vraket voldsomt mot klipperne. Hoffens og bram-slang var gaot overboerd og tre av besætningen var rovet med; men de gjenslevende hadde samlet sig offerat og slunget sig med fortoilekens freist til den gjensstaende del av frydbrin-gen. Men der som redningsbaaten. Slag etter slag voldt den sig frem. Den som opander laaragen, drev av igjen og kjæmpet sig atter op gang paa gang; men for hver gang den drev forbi vraket, var der nogen som vovet spranget, og tilfaldt var alle ombord, og baaten kunde atter holde mot land.

„De kommer! De kommer!“ Ro-pet naadde op til den arme mor fra de andre kvinder paa stranden.

Hun sprang op. Ja, Gud iffe lov, der som de med raskende fart. De var iffe bjerget endnu, landingen var det værste, men den gamle var iffe ræd. Hun fiendt kolkene og visste at de nok vild esoo baaten sikkert paa land. Forresten sit hun iffe tid til at tenke paa det, for baaten løftet av en værdig sig slungedes langt op paa strandbredden, og det søede mandsskap sprang ut og drog den i sikkerhet.

„William, William,“ ropte den gamle. „Gud iffe lov at jeg har dig tilbake!“

„Ja, mor!“ svarte William, „og det bedste er, at jeg har fiendsfolk med mig!“

„Ja William, forlang iffe at jeg skal tenke paa andre, da jeg har dig igjen.“

„Han der vil du allikevel tenke paa, mor,“ ropte sønnen, „se paa ham, ser du iffe, at jeg har bjerget min egen bror.“

Det var saa. Det var den søn, som hun hadde troet død og dorte, der et øieblik etter omfavnet sin gamle mor. Han var sin stormat drevet tilfjøs, men var bli optat av et fisk og landstaa paa Azorene. Derfra hadde det lykkedes ham at komme ombord i den nye forliste fuldrigger, som hadde gaot indom for at forsyne sig med vand. Saa nær kjennet kunde han nu atter ha mødt sin død, hvis iffe redningsfjelskapet hadde ut-ført sin heile daad. Men jeg var iffe ræd,“ ja han, „jeg visste at min bror og hans kamerater vilde bjerge os eller dø under forsøket.“

„William," ja moren, da de sat sammen i den lille stue. „Skulde det nogenlunde hænde, at jeg sølter i prøvens stund, saa hold altselvek fast paa, hvad jeg har lært dig, at du næste er den, som er i nød.

„Ja," svarte William, „og saa vil vil jeg aldrig glemme, at den som trænger min Hjælp, kunde jo være min mors søn og min egen bror.

(Fort. S. og II.)

Vilken traf blinken.

For nogen aar siden forvandede endel troende sig om at sende traktater i brev til de høiere frelse. En af disse traktater havde til titel: „Bered dig at møde Gud!" Denne blev lagt i en forvundet, adresseret og sendt i posten til en mand, som var bekendt for sin ugudelighed og gudløse sikkerhed.

Han sat i sit studerkammer, da han aabnede dette brev forstod flere andre.

„Hvad er dette?" sa han. „Bered dig at møde Gud!" Hvem har været saa uforsømmet at sende mig saadant løv? Og med en forbandelse over afsenderen stod han op for at fælde papiret i Dønen.

„Nei, det vil jeg ikke gjøre," sa han til sig selv. Det var en løs ide, jeg vet, hvad jeg skal gjøre. Jeg skal sende den til min ven P. Det skal bli morsomt at høre hvad han synes om den."

Som sagt, saa gjort. Han la traktaten ind i en ny forvundet og skrev adressen med forstilt haandskrift til sin gode ven.

Denne var en mand med aldeles samme sindelag og mottog traktaten med en ed. Han læste høit paa at rive den istykker, men beluiste sig. „Jeg vil ikke rive den itu", sa han for sig selv.

„Bered dig til at møde Gud!" fængslet med en gang hans opmærksomhet og traf hans samvittighet. Sandhedens vil trænge sig ind i hans hjerte, efter som han læste.

Der blev brytning, der blev nød, der blev omvendelse til Gud.

Hans første tanke gjaldt nu hans uomvendte konerater. „Har jeg mottat et saa velsignedt løv og sandhetsord, skal jeg da ikke gjøre noget for at meddele det til andre? kanste han.

Saa tænkt, saa gjort.

Han foldede traktaten sammen og la den i en ny forvundet og adresserte den til en af sine staldbrødre. Denne læste traktaten. Og underlig nok, pølen traf blinken. Gud brugte traktaten ogsaa til hans vækkelse og frelse.

Og nu er disse to løffelige i sin frelse.

Et Svar til Kritiskere over Missionens Sæl.

En Edward J. Dingle, som har gjenneværet sine paa frøds og paa tværs, skrev nylig et brev til bladet „Shanghai Mercury," som vil gi Svar til al den løse snak og kritisk man kan høre om missionen. Han siger:

„Jeg har ingen øls at slippe. Jeg skal blot fortælle hvad sandt er. De sidste var aar har jeg reist en 7,000 mil i Sina, har levet blandt missionærerne og har grundig kendskab til deres arbejde.

„Da jeg kom til Sina havde jeg intet tilovers for missionen og kunde slet ikke skjønne at noget godt at snakke om kunde komme af missionærbetjend. Siden den tid har jeg medt missionærer i alle dele af riket, har set alle slags, og set dem under alle forhold, har hørt den tro de lærer og er nære kende med den evangeliserende, den undervisende og den medicinske side af arbeidet ved flere stationer. Jeg har ogsaa reist i afsondrede dele af vest-Sina, har fulgt med missionærerne paa deres reiser og under deres arbejde blandt folk, som selv i Sina regnes blandt de fattigste. Aldrig fandt jeg i det indre av Sina en missionær, hvis liv og lære ikke gjorde det indtryk paa dem, som kom i berøring med ham, at han var en mand, hvis ord stod til troendes og ikke en løgnens fortæller, som Sir Hiram Wagon (som aldrig har været i det indre av Sina) vil ha os til at tro.

„Guten vi tror paa Sinas kristianisering eller ikke — personlig tror jeg paa det av hele mit Hjerte, — om missionærerne kan der blot være en mening, det vil si de virkelige missionærer, mænd som nedligger sit liv for at lære, hvad de tror er sandt. Al missionærerne har det bedre ude end hjemme, nejter jeg paa det bestemte, naar man tør dem som klasse. Vilde du tænke dig, at en mand med universitets uddannelse vilde hoppe i sine egne klær, gaa ut i de usympatiske afsondrede stierdragter i Hunnan og Szechuan f. eks., daglig udstaa strabasier, leve paa maaismel hele ufer ad gangen, bostavelig love et næsten ufjendt folks liv, hvis hans mening var at ha gode dage? En slet mand, vel oplært, skiftet til at fylde sin plads blandt mænd i livets strøm, vilde vist ikke dra til det indre av Sina.

„Bortset fra dette er en missionær i det indre av Sina den bedste ubetalt handelsagent vi har, og ingen anden klasse mænd har gjort mere, ikke nær saa meget, til at modernisere Sina og vække en kristelig samvittighet der." (Efter Miss. Rev.)

Hertil kan vi føie at ikke alene har de almindeligvis været blandt de første i før barbariske lande, og det ikke for det vindings skold, men for at præke Kristus og laledes lægge det ene sande grundlag for civilisationen, men det er en almindelig anerkjendt sak, at de forskjellige videnskaber (enten det nu er i histografi, geografisk, naturvidenskabelig, etnografisk eller filologisk retning) skylder dem mere tak end nogen anden.

Det er let at kritiskere for den som selv intet vilde vove, eller for den hvis liv er ganske fordreiet.

Penge og luste.

„Ikke sandt, bedstemamma, naar man har penge, saa er man lykkelig?" Saa spurte Susanne, en liten tingest paa 12 aar, den gamle kone, som sat ved vinduet og lappede.

Denne vendte sig ganske fortraflet om, og saa alvorlig paa den spørgende.

„Men barn!" udbrød hun, „hvad er det for noget dumt snak, du kommer med? Hvorledes ulykkelig kan du folde paa sigt?"

„Ja, det skal jeg si dig, bedstemamma", fortsatte barnet.

„Ser du papa var her igaar, og da spurte jeg ham om grunden til, hvorfor han altid sukede saa tungt, og hvad det var som manglede ham. Ser du saa, hvad han svarte mig, bedstemamma? Der mangler mig intet mindre, end en pung med guld, barn; havde jeg bare penge nok, saa vilde jeg være lykkelig."

„Al, din stofferss papa," fullede bedstemamma.

„Ja, han har lastens grund til at være bedrøvet og til at sølle sig penge mange penge. Men om han vil bli lykkelig med dem, vet jeg ikke. Ja, ja, — det er slemme at mangle penge, det er ganske vist, men det er paa ingen maate sikkert, at den mand som har overflod av det glimende guld, er et lykkelig menneske. Men, barnet mit, der er mange som er av den mening, at har han bare den blanke daler i haanden, saa voffter lykken ut av den, affurat som poteten voffter under potetegraevet. — dog Gud være lovet, saa er ikke tilfældet."

Meningeløst.

To unge mænd kom ind paa et tog i en av vestens smaa byer, tof lyste lyste overfor en ældre herre, og saa la de hoi med meget liv og mange eder at fortælle jagthistorier. Da de la merke til, at den ældre herre syntes interessert, hvæste den ene ham, om han kunde ogsaa var en jæger og kunde gif en historie tilbedste. „No da," mente han. Der er historien:

„En dag fandt jeg paa, at jeg vilde gaa paa jagt og saa tog jeg mit blidbaase furtønde gevær og gif op til en blidbaase furtønde flog paa siden av et blidbaase furtønde bjerg. Der ventet jeg en blidbaase furtønde lang tid; men saa til jeg je en blidbaase furtønde stor buk somme imot mig. Jeg la an med mit blidbaase furtønde gamle gevær og ga ind, og den blidbaase furtønde bukken started bent ned i sine blidbaase furtønde spor.

Det var den blidbaase furtønde vægtagte buk jeg nogenlunde har skudt." Efter en liten pause spurte han: „Nu, hvordan syntes I om min historie?"

„Nu, historien var bra nok, men jeg kan ikke skjønne, hvad blidbaase furtønde har at gjøre med den."

„Ja," svarte manden, „det er min maate at soerge paa."

„Jeg ser ingen mening i at soerge paa den maaten," sa den anden med alle tegn paa argtesie."

Hertil blev sagt: „Na der er ikke meget mening i at soerge paa min maate som paa eders, unge mand."

(P. Comp.)

Gaver til barnehjemmet.

Bed Ben Nelsons fra komiteen for 17de mai festen i Tacoma \$100.

Post. G. E. Baalson fra kvindeforeningen i Ellwona \$25.00.

Procl Johnson \$0.

Bed J. Previg fra So. Tacoma kvindeforening \$10.

Forstand Children's Home Society, Tacoma, \$28.

Mrs. C. Amidsen, \$1.

Mrs. C. E. Rien, Willmar, Minn., \$10.

Bed Prof. A. Wiffelsen fra ham selv og hustru hver \$5, og Mrs. J. P. Munson \$5.

Bed post. A. D. Thorpe fra Warfield menighed \$9.

Mrs. D. Gelland, Shumwood, en del klæder.

Forstand Children's Home Society, Tacoma, 5 bluser, 2 par bukker, 2 forklær, 2 par Strømper, 1 par sko.

Mrs. Vinde, 3 par bukker.

Mrs. H. Bur, en del klær.

Mrs. Giffon, en del klær.

Nogen medlemmer av So. Tacoma lov., 3 florter, 3 holer, 2 lammeværker og en del undertøil.

Tra to kvinder i Tacoma, 6 forklær, 2 holer, 1 flørt og en del klæder.

Mrs. Thon, Mrs. T. Berntson og Mrs. A. C. Lee, en kolt.

Mrs. Rumer, 8 pund smør.

Mrs. J. Olson, Tacoma, en „crate" jordbær og en del malvarer. Mrs. Guttsch en „crate" jordbær og en del safer.

C. O. Raberg 2 „crates" jordbær. D. O. Raberg.

Pacific Herald

Christeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør Prof. J. Kavier.

Alt bedrørende Redaktionen af Pacific Herald man heretter sendes til Prof. J. Kavier, Parkland, Wash.

Bladet koster

For Aaret ..... \$ .75
 For Aaret til Canada 1.00
 For Aaret til Norge 1.00

Adresser: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Ryheder til Herald man sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Løsen paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maa vente to Uger paa—

Adressforandring.

Skrivering paa den "røde Dag" og Begjæring om at stanse Bladet.

Diglebed tager det to Uger før end en ny Abonnent kan faa Bladet.

Naar Adressforandring forlanges, behog at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misuse og Bryderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forskad.

Selv mord.

Man kan ofte fristes til at svære, hvad aarsagen kan være til de tilstaaende selvmord. Men grunden er ikke fjernt. Selve grunden er, at de ikke mere tror paa Guds ord, naar han siger: "Du skal ikke slaa dig selv," og selv om man paa en maade tror paa det ogsaa, saa frygter man dog ikke for følgerne, tror maasse der ikke blir nogen følger, eller mener ialfald (hvis de ihelste tænker over saken), at det er forsvaret.

Nylig begik tre unge mænd selvmord paa en uge i St. Louis. Den ene dumpt i effluvia, den anden blev forsmødd af den han elsket, den tredje havde daarlig helse. Og saa gaar disse tre unge mænd, som netop stod paa manddommens tærskel, hen

og ender det hele. Men disse er ikke eneste. Det er blot 3 af mange. En pise dræpte sig selv, fordi hendes mor ikke tillot hende at gaa paa en picnic, en anden fordi hun blev negtet at gaa paa en dans, en tredje fordi hendes far havde tægtet hende, osv.

Nylig læste vi ogsaa om Eugene Maggi og hans hustru, henholdsvis 41 og 35 aar gamle, som begik selvmord i Zurich i Schweiz. De var barnløse, men de var eiere av ca. 10 millioner dollars. Vistnok nok til at gjøre livet tiltrækkende for de fleste. Serden stod dem aaben, kunst, litteratur, rejse — alt som kan tjene til at adspredde stad til deres tjeneste. Men de kunde ikke bli tjene, fundet lykke i at hjælpe andre, med sine rige midler at yde til de trængende. De kunde ha hat lysten i Gud, men den manglet og det var vel hovedsagen.

Mange synes det er hellemodig at begaa selvmord — egentlig er det feighed. Man har nydt livet, det har intet mere at by en, livslede er søgen. Eller man har forbrudt sig og saa er man bange for at møde fornufts venner og bekendte; eller man har tapt sin eiendom, og et liv i fattigdom eller arbejde synes for umulig.

I Tyskland er det bli saa gall med selvmord blandt isolebørn, at regjeringen har sat igang en undersøgelse. Saa man paa livet i Guds ord, hvilket værd vilde det da ikke saa; hvor vilde vi da ikke søle at gjøre det til et faldig liv — et liv efter Guds vilje, et liv i tro og gode gerninger.

Og som det er med sit eget liv saaledes er det ogsaa med andres liv blandt os, det ene ogtes ringe som det andet. Saaledes saa vi nylig en statistik, som viser, at vi er frygtelig uforsygelig i den henseende. For hver million indbyggere skal der i Canada være 3 forbeholdte mord (criminal homicides), i Tyskland 1—5, i England 10—11, i Frankrig 14, i Belgien Europas værste land i saa henseende, 17. Naar vi saa vender os til De forenede Stater, saa er det ikke bare en 20—30, men hele 120.

I forbindelse med dette kan det jo ogsaa være interessant at se paa en anden side av av vort nationale liv:

Drif og røveling.

Følge Cabell, U. S. commissioner av Internal Revenue siges, at bare i de 3 maaneder juli, august og september var, rulle vi som nation 2,800,000,000 cigaretter, 1 Billion flere end aaret forut, og 1,950,000,000 cigarer. — og drak gjorde vi ikke mindre end 33,150,000 galloner whisky, 450,000 mere end aaret forut, og

19,000,000 tender af, 320,000 tender mere end aaret forut. Følge "American Grocer" kostet vor driftregning os bare op til 30te juni 1912 \$1,885,527,914.

Tarnt saa hvilken overvømmelse av brudte liv, millioner av mennesker, brudt paa hjal og legeme, tænder av hjem, blottet for al logge og lykke — alt som en følge av denne sanseløse stjilen av penger til det, som bare hjælper til at rive ned. Det er godt undertiden, at man saar et blit lud i de virkelige forhold, det kan kanske gjøre sit til, at man lar den første cigar eller cigaret urøstet, lar det første glas sterke drikke staa urørt.

Men la os se paa et andet billede, som viser os et menneske rammet av de haardeste hjemstøtler, men som dog trods alt ikke gir op.

Døv, fram, blind, en krypling og fattig

vinder dog en pise frem til hullede at ta sin plads i en klasse graduerter ved Wisconsin skolen for døvstumme.

Vi sender alle til den berømte Helen Keller. Her er en som er paa god vei til at bli hendes jævnlike. Hendes navn er Anna Johnson, norsk er hun av fødsel. Som liten pise gif hun paa skole i Eau Claire, Wis., en tre fire aar og lærte at tale engelsk. Særlig var hun som saa. Men saa fordamstredes hendes sun lidt efter lidet, og snart var hun ganske blind. Da var hun 9 aar gammel.

Nogle dage før jul 1901 fælte hun pludselig noget bringe i sit hode og hun var med et stød døv. Dette endte hendes skoledage, da hendes forældre var fattige og hadde en stor familie at forfærge. Hendes slavede søster var som en uigjenneintrængelig mur om hende. Og lange varte det ikke, sil gaag det med de døve, saa tapte hun ogsaa talens bruk.

Fire aar var hun som avspærret fra sine omgivelser, men den skjæffe pise fortællte ikke. Hun var visst paa, at der nok var nogen som kunde og vilde hjelpe til at bære anmel. Det blev tilidit som en fiks ide, og hun begyndte at skrive breve. Det var nok uheldige floerier, men hun sendte dem til folk hun kunde erindre og som hun trodde vilde hjelpe hende.

Og hjælpen kom. Et av hendes breve fundt frem til en mand som baade hadde evne og hjertelag, og snart efter var hun elev ved skolen for døvstumme. De begyndte med at lære hende haandalfabetet, som stier ved tegn skrevet paa haandflatene. Og langte varte det ikke, før hun fattet alt. Saa, langsomt, men sikkert blev hun oplært til atter at

bruke sin stemme, og efter et aar gif det frem med tjanspeffridt.

Saa kom et nyt slag. En feil utvirket sig, som gjorde det nødvendigt at amputere hendes høire ben. 3 maaneder laa hun ved hospitalet, et aar av hendes kostbare skoletid taptes. Men da hun kom tilbake, var hun den samme skjæffe hullede pise som før.

Da var det at en miss Hammond tok sig av hendes undervisning, og resultatene taler vel baade for lærer og elev. Hun taler nu flytende baade norsk og engelsk, har mestret alle de vigtigste point-systemer for blinde er ualmindelig flink i historie, har god forstand paa litteraturen, er ekspert i maskinskrift, er en søet kurtmaker og, forunderligt av alt, ogsaa i broderi.

Saadanne eksempler kan virkelig bestjæmme os, som trods alle de evner og gaver vi har, alle våre søsters bruk, ofte ikke vel, hvad vi skal gjøre med os selv, men, som vi før sa i begyndelsen av denne artikkel ender det hele med selvmord.

Fra vort Virkefelt.

Stamwood, Wash.

Elias Sand og hustru feiret i lørdags sit sølvbrøllup. De blev viet i Stamwood kirke den 28 juni 1888. De mottok mange vakre gaver og inderligere søffer i dagens anledning.

Søndag den 6te juli var der gudstjeneste i Treborn kirke om formiddagen; i Milltown holdtes præsen kl. 2,30 og om aftenen paa engelsk i Stamwood.

Stamwood og Camano menigheter vil søndag den 13. juli delta i missionsfesten i Silvana.

Seljah, Cal.

Pastor Cde J. D. Burns, som nu har været borte paa Synodemet i Minneapolis, ventes tilbake en av disse dage. Han holder gudstjeneste her en gang hver maaned og koser med børnene paa samme tid. Hans besøg er bestandig kjærkommet.

Vi har nu den glæde at tale en anden norsk familie blandt os, nemlig E. S. Engset med kone og barn fra Blue Earth, Minn.

Sidste uke var Mrs. R. P. Hansen og datter Ingeborg fra posten Johnsons kald, Fresno, Cal., paa besøg hos W. E. Henshaw og familie.

Mrs. G. Reggen har været dautlig en tid men er nu bedre.

Søndagskole holdes frendesles i Hotehuset hver Søndag klokken 10. Skjont vi ikke er mange nu igjennem sommeren, saa agter vi dog at holde den gaende.

Vi skulde ønske at saa en hval norst hvalman dier i Zelzah. Han kunde vist gjøre nok saa god forretning.

Mange undrer sig kanske hvor det navnet Zelzah er kommet fra. Sids man naar op Bibelen til 1 Sam. 10, 2, kan man se at det var engang navnet paa en liten by i det hellige land. Navnet betyr en slugge i beten.

Dr. Sverre Kahr, som arbeider hos Jermes i Los Angeles, besøker os her i Zelzah nok saa ofte. Han liker sig her i naturrens friske luft, hvor friskluft og havluft møtes.

Skjont en gammel nyhed, saa kan vi dog fortælle at vi hadde den glæde at ha et kort besøk av tre av vore formænd for nogle maaneder siden, nemlig pastorerne Bangnes, Nordby og Foss. Velkomne igjen! Naaper de kan standse laregere neste gang.

Vi blev meget overraskede den 26. juni ved at saa over en halv tomme med pent stille regn. Det gjorde det hele laget godt, da det ikke var nok til at skade høet meget.

Her er nu trafik i Zelzah. Fra 10 til 15 „carloads“ med hø og poteter avsendes daglig. For poteter betales der 1-2 cent pundet og for hø fra \$18 til \$22 per ton.

Omholt, Mont.

Det er nu længe siden noget fra disse kanter har været at læse i Pacific Herald. Her ser det lovende ut naar baade hoved avling angaar og likeledes i det firkellige. Gud har hjulpet os saa at vor menighet vokser og trives godt. Vor gamle prest, R. P. R. Soale, blev forflyttet til Canada for der at arbeide paa misshousmarken. Pastor R. B. Soaler, som blev udeksaminert fra vort seminar i St. Paul iaar, blev da kaldt, og han har gjort godt. Antagelig kommer han til at begynde sit arbeid i denne maaned. Gud hjelpe ham da til at bli menigheten og samfundet til megen velsignelse.

Sidste søndag hadde vi den glæde at ha formand Foss fra Pacificosten hos os. Han præket for en ganske stor forsamling. Han var paa gjen-

nemreise fra synodemotet, og saa kom han hit ut for at besøge sin dotter, som har hjemstred herude. Det var sandelig en høstidsdag at saa høre igjen kjendte røster fra Washington og saa høre de gamle men dog nye evangeliesandheter, som blev talt til os fra prækestol og i hjem i Norge. Tak da, formand Foss, og velkommen igjen.

Juli 1, 1913.
C. O. Olson.

Portland, Wash.

Andrew Sørensen fra Chicago, var her nylig paa besøk med sin bror Søren, som er vel kjendt i Lake Way. De besøkte ogsaa P. S. H. utvendig og indvendig og så den herlige utsigt over omegnen, som man har fra det stol.

Mrs. P. T. Varlen og datteren Thea er nu tilbake fra Stanwood. Mr. Varlen blir endnu en tid ved alderdomshjemmet, indtil de kan saa en til at fylde hans plass.

Mr. og Mrs. O. P. Solunur, fra Jalefar, Minn., er for tiden paa besøk hos R. P. Kaviers; Mrs. Solunur er en søster av ham. De har været paa reise siden i April og har besøkt ogsaa en anden søster av past. Xavier nede i Californien.

Miss Olive Song, som drog av til the National Park Jun for at arbeide, straks skolen sluttet her, blev nylig opereret for appendicitis. Hun stod det bra, og blev bragt hjem igjen i slutningen av forrige uke.

Forrige søndag til Mrs. J. Kaviers pludselig et voldsomt anfall av samme sygdom. Hun blev straks bragt ned til the Tacoma General Hospital, hvor hun mandag underkaltet sig en operation. Det var paa høt tid ogsaa, saa hurtig hadde sygdommen utviklet sig. Lægerne Osolin og Thing foretok operationen og hendes Lage Cuvell var ogsaa tilstede. Hun befinner sig nu ganske bra.

Den 1de feiredes i stilhet av en liten skole i Portland. Montanars festen drog nok de fleste. Vi hadde minst hele formiddag av vort eget musikkorps, siden blev der deflamation av miss Korina Gordon, oplæsning av uavhengighetserklæringen ved J. Aberg, et par soloer av Skagrud, og en tale ved past. Darstad.

Tirsdag aften fremviste Jansen sine sine lysbilleder i vort nye auditorium. Det var meget interessant, baade det fra by og bygd, fra fjord og fjære.

Historia, Ore.

Lørdags aften den 28de juni blev Albert Tuas viet til Miss Ragna Schroeder begge herav byen. Vielsen fandt sted i kirken som var overmaade pent innrettet for anledningen. Past. Kette forretet, Miss Susanna Schroeder, brudens søster, og Miss Anna Aspen var brudepiger og Christian Schroeder, brudens bror, og skudt Angvik var brudevenne. Etter vielsen holdtes „reception“ i John Edwards bygning, hvor den indbudte skare blev bevertet paa det omhyggeligste. Mr. og Mrs. Tuas skal bo her i byen. Naar da Herrens velsignelse følger dem gjennom livet.

Past. Oresten fra Portland præket begge gange i vor kirke søndag den 29de Juni da past. Kette holdt konfirmation i Chinook den dag.

Chinook, Wash.

Søndag den 29de juni holdtes konfirmation i Chinook menighet. Da denne menighet for nærværende ikke har had bosiddende prest, saa har past. Kette betjent dem av og til med en gudstjeneste andenhver torsdagsaften og ved siden av lest med konfirmationerne. Følgende kjære unge gjentog de idag sit daapøstø: Frans Erlandson, Otto Olsen, Oscar Olsen, Andrew Lovik, Willie Becken, Olga Carlsten, Clara Jensen og Selma Olsen. De blev alle konfirmeret paa engelisk, og en stor forsamling var tilstede for at være vidner til den hellige handling. Om aftenen holdtes allergangsgudstjeneste, og det var en glæde at se saa mange nadvergjester sammen med dem, som for første gang møttot de hellige retter.

Naar da den Gud, hvem de den dag bekyndte og avla troskav til, saa danne deres hjertor etter sit velbehag, naa de saa kraft fra det høie til at kjæbti i denne sin daabsonaade indtil enden, for Jesu skold!

Tacoma, Wash.

Optagne i Ser Presters menighet ved motet den 8de Juli blev Riste Lovit med fire børn under konfirmationsalderen. Tre andre børn Clara, Harald og Knud er før optagne i menigheten ved konfirmation. Admistratøren som for ca. tre nar siden til Tacoma fra Everett og har indtil dodd i Kelson, har Lovit har en ansvarlig stilling ved „maestren.“ Han bekyndte sig for at komme første narmer til de ma skole til 714 1/2 av 11. John P. Johnson, en av Ser Presters menighets medlemmer, har et av dem mest franske medlem-

mer, døde pludselig den 25de juni oppe i Klaska. Tid hadde han reist naar sammen med sin sønneren kapl. Albert Kellen, der er bestyrer for et „cannery“ heroppe. Johnson syntes at trives deroppe og der kom sin gode efterretninger fra ham, indtil hans søn en dag til telegrafisk bud om hans død. Væden kom pludselig. Mens han gik og luslede med ruder sneklerarbeide, faldt han om uten varsel og var død næsten øieblikkelig. Men vi er visse paa, at døden ikke fandt ham uforberedt. Johnson var en stille, bramfri, alvorlig kristen. Der skulde alvorlige ting til for at skade ham fra at være paa sin plass ved gudstjenesterne og menighetens møter. Han var en flittig narvergiest. Opvokende og kjærbilleg var han som saa. Ved sit rolige, milde og ekte kristelige væsen har han sat godt eksempel. Gud give at hans minde længe ma leve i Ser Presters menighet. Under ualmindelig stor deltagelse begravedes han torsdag den 3die juli paa Tacoma cemetery side om side med sin for nogle nar siden avdøde hustru.

Pastor R. W. Varlen holder, om Gud vil, sine avstedsprediker søndag den 30de ds., om formiddagen paa engelisk og om aftenen paa norsk.

Past. O. J. Ordal med familie ventes til Tacoma torsdag formiddag den 17de ds. Det er tanken at past. Ordal skal tiltræde søndag den 27de.

Besømmeldelse.

(Ved Past. R. A. Christensen.)

I vor travle tid er det ofte meget vanskelig for en prest at vite hvilke bøker han bør læse. Han søker ofte selvsøknog, fordi han ikke lærer nok. En prest skal jo gi sin menighet det bedste han har. Men dette bedste—den gode præken—kan han selv saa ved bøn og flittig studium. „Vi lærer for lite.“ hvor ofte høres det hos mange prestes i vort land. Det er en stor sak, og det er en sak som har vært vært i noget nar ind i alle ande end 1800, at det er noget det er slettet for ham. Og hvilken vil det være? Den sidste del av den bibelske og den mangfoldighet av trøstende citater fra bibelen og andre forfattere give den til et velkommen for en prest. Her er kapitlet om prestens bøn til Gud. Gjør ikke om bønens i

sin almindelighed, noget som vedgaaer enhver kristen. Dernæst gaar forfatteren over til at tale om preslens bøn og vser, hvorledes han i særlig forstand maa være en bønnens mand. Jeg føler mig forvildet om, at der som vore præster viske, hvor meget godt det var for dem i denne bøn, vilde de straks vende efter den. Derjem alle præster i synoden og den forenede kirke gjorde dette, da vilde snart de 1.000 eksemplarer som er trykt være udsolgt. Bøsen sæltes The og sælges ved Suffern Publ. House, Decorah, Iowa, eller Minneapolis, Minn.

Hauges Synode.

Karismet i Red Wing, Minn., 4—11 juni.

(Slutning.)

Pastor J. A. Quella valgtes til indsamler for alderdomshjemmet.

Onsdag formiddag.

Dr. Albert Anderson, graduert fra college-afdelingen ved seminarieret, blev kaldt til lærer ved akademiet i Jan-Cheng, Kina.

Det blev besluttet, at en familie paa tre medlemmer nedfættes til at sætte sig i forbindelse med de andre lutheriske samfund for at se, hvad indfindelse kan gøres paa de lovgivende forsamlinger i anledning af forbedret lovgivning med henblik til søndagens helligholdelse.

Det blev besluttet at gi fri skolepenge for et aar i Collegiet for de to bedste graduenter i akademierne i Red Wing, Jewell og Canrose. Samme beløbsart gives til en af de to bedste ved alle akkrediterede akademier og højskoler.

Onsdag eftermiddag.

Andagt ved delegat O. S. Duer.

Et forslag om at indremissionskassen og finanskommissionen utredes underbalancen ved udgivelsen af bladene. Da missionens sol tæller i „Budbæreren“ burde missionen hjælpe til at betale underbalancen. Enden paa sagen blev, at underfundet utredes af synodekassen.

Karismet udtalte sig mot Carleensens gjemindførelse i armeen.

Bestyrelsen for det engelske arbejde blev gik anledning til at samle op til \$1.000 for at oplyse missionsarbejde i det engelske sprog.

Pastor A. O. Roetved udtalte om sit officielle besøg til General Synodens aarsmøde i Joliet sidstleden oktober.

Formanden taltet forsamlingen for samfundet og det 68 aarsmøde blev opløst.

(Efter „Minn. Tid.“)

En moders sidste ord.

En moder var nær døden, og hendes tre børn stod grædende ved siden af hendes seng. Døden kommer som en straffens sønne til mange, men den kom ikke som til hende; ti hendes sjæl hvilede i Jesus og syntes lifselv at bade sig i hans kjærligheds stråler. En himmelsk lyd opløste endog i dødsstunden hendes klare venlige sine, og høiere end børnenes kuffen lød hendes røst, der var opløst i bøn for dem og gik over til lov og pris, idet hun triumferende ropte: „Død, hvor er din brodd? Helvede, hvor er din leier?“ Det var en høitidelig stand. Bognen ventet for at føre hende hjem, og englevogten stod færdig. Livet foandt hurtig, og pulsslagene blev svækkede og svækkede.

Hun havde sagt, at hun kom til at vandre bort før dagen var tilende, og saa blev det ogsaa. Idet hun bad farvel med sine børn og velsignede dem, sagde hun langsomt og indtrængende: „Sæt Jesus, og I vil bli lykkelige. Sæt ham nu!“ Med et blit fuld af inderlig kjærlighed sa hun fort efter: „Godnat!“ og faldt sødelig i søvn i Jesus, hvorm hendes sjæl elskede.

Der var dyb sorg i denne familie, men syntet av en mor triumferende over døden, berøst laaret sin brodd og glædet sjælen mildt i bedrøvelsen. De vidste alle, at hun var gaaet til et land, hvor død og sorg, smerte og nød ikke frygtes og ikke føles mere.

Dag og nat stod denne dødsbetene levende for et av hendes børn. I foretningernes hvimmel, i hjemmets stille frede, i lystige selskaber syntes en stemme at tilende ham: „Sæt Jesus nu, og du vil bli lykkelig!“ Høiere og høiere lød den og blandede sig med andre røster, sendte av den Dødsdaand til hjertet, og bragte til sidst denne søn til at løse Jesus og stude ham. Da, og først da var han lykkelig. Ja, lykkelig i døden, lykkelig i al Evighet.

Sjælens undergang.

Et veie træffer op paa horisonten. Himlen bedækes med sorte og truende skyer, hvæst sprædes og ruller bølger dale som bjerge. Et skib sees ute paa den opvorte sig; stormvinden klatrer imot det liden; snart hæver det sig op paa bølgernes top, snart sænker det ned i det frøende foelg.

„Stid ohoi! Der er brændinger forut!“ Det er til ingen nytte. Stormen er suidomme uberre, og det øde fartøi sænker i døpet.

Erfaenen har til sidst ottant sit raseri, men hvor er nu det engang saa stolte skib? Et vrak midt iblandt

brændingerne. Quillet sørgeligt søn! Du staar og betragter det med sølejer av sorg og beslagelse. Men hvad betydning har et skibs undergang mot en sjæls forlæpelse! Kunde vi staa foran evighetens vorte og se de mange millioner sjæle, som av Guds vredees storm drives ind i forlæpelsens verden, hode, der har lidt skibbrud paa tidens brændinger, med hvilken grn og smerte skulde vi ikke betragte dette søn! Hvor vilde ikke vore hjerter smulme av sorg og vore sine strømmen over av taarer! En sjæl sødt for evigheten, slægt for den høieste ussalighed og dog for evig uteløst fra Guds ansigt. Quillet forfærdelig søn!

Tidens strandbred er bedækket med prag. Vi ser dem rundt os hver dag, og dog later vi os ikke advare av deres skjæbne, men overlater os ubeskyttet i stormens vold. Naar vi til sidst befinder os mellem brændingerne, naar vi stot op for faren og stræper at undfly, men af! af! da er det forsent!

Reisende paa livets hav! der er brændinger forut, og en frydelig malstrøm et stykke længere borte. Mooske vandet er rolig nu, men af, der gives et bundløst sælg, hvori du redningsløst vil gaa tilgrunde, hvis du ikke tar din tilflugt til den eneste frelsesart, der kan bringe dig sikkert ind i den evige høies havn. Væser, denne art er Kristus; tro paa ham, og du er frelst for tid og evighet! („Tredob.“)

Et godt svar.

En mand, som ofte og gjerne roste sig av sin vantro og efter Jil. 3, 19, satte sin are i sin skjendiel, sa en gang til den ærverdige biskop Barowski i Stenigberg, om hvem man har sagt, at han var i en profets eller apostels lignelse: „Hovemed vil De overbevise mig om det motiatte, naar jeg erklærer Dem ikke i sinene, at der er ingen Gud til?“ Rimeligvis hadde han ment, at hans spørsmaal skulde gjøre et sterkt indtryk paa biskopen og bringe ham i forvirring, og han glædet sig allerede til oed den første gode leilighet at kunne forberke, hvilken best han var, og hvorledes man kan paa rette maate skulde gripe saken an mot disse „fromme“ for at stoppe munden paa dem. Men denne gang hadde han gjort regning uten vert; ti for det første fandtes spørsmålet aldeles ikke at ha gjort noget sterkt indtryk paa Barowski, og dernæst blev svaret slet ikke et saadant, at der just lot sig prale dermed. „Jeg vet ikke“, loarte biskopen nemlig den spørrende, „om jeg skulde gjøre mig stor umale for den falsk-

hold og ikke helst overlate bedrøvelsen til den hellige skrift, hvor der jo er tilstrækkelig talt om Dem.“ „Om mig?“ spurte den anden usøgjerriig.

„Javist om Dem, og det life i den 11de salmes 1ste vers.“ „Hvad staar der da?“ — Biblen blev bragt, og stedet læst op høit: „En datter siger i sit hjerte: der er ingen Gud.“

Naturns Gaater.

„Udanderlige er dine gjerninger, og min sjæl sjeende edet laare vel.“ (Sal. 109, 14).

En forfatter har nylig nevnt endel av gaaterne i naturen og prof. Zerols har benedret opmerksomheten paa dem.

Den smukkende diamant og et stykke usædelig lut bestaar begge av den samme substans, nemlig rent kulstof, saa at den ene er krystalliseret. Naesten diamanten i ilden, smulmer den op og blir mørk og stog som et stykke koks, og ingen kemisk kunst kan atter omforme den til et klar, smukkende diamant.

Slapperflangens gift, som er dræpende naar den indsprøites i blodet, er kemisk det samme stof som den nærende eggeløve.

Kulgas med sin ubehagelige lugt bestaar, som rosenoljen, av 4 atomer vandstof, kemisk forbundet med 4 atomer kulstof.

Olsen av appelsiner, citroner, nelliker, ingefær og sort peyper bestaar i høert tilfælde av 16 atomer vandstof og 10 av kulstof.

Ammoniak, med sin stikkende, fœvelende lugt er sammensat av vandstof og kvælstof som begge er uten lugt.

Dette satter vi ikke. Vi kan altid til videnskapsens forklaringer sætte et „hvorfor?“ Egentlig er de blot en beskrivelse, ikke en forklaring. Og endda findes der en masse mennesker som mener, at hvis de ikke kan forstå Guds forklaring med os mennesker, saa er de urimelige. „Som himmelen er høiere end jorden, saaledes er mine veie høiere end eders veie, og mine tanker høiere end eders tanker.“ (Ej. 55, 9.)

Mange ser Kristus blot i det døde hofstad, lifselv vi ser steder og høer paa et kort. Men at foranne hans nær og personlig at sjeende ham og omgaaes med ham, det alene er saliggjørende fundisjon. („Rutherford“)

Presteløshet.

I et møte, som nylig avholdtes i Louisville, Ky., paastod dr. Joseph W. Cochran at i det presbyterianske samfund er der 2,000 presteløse kirker. Det samme lyder os imøte fra flere av de reformerte samfund, og mon grunden ikke ligger deri, at ved flere av deres presteskoler synes den gamle bibelstro at være lagt paa hyl-den. Hvad blir der saa for præsten at præfe om, undtagen lidt moral, lidt etik, lidt over de sociale eller politiske spørsmål. Naar saa hertil kommer at deres løn gjennemsnitlig godt kan regnes i tre tal, saa blir der ikke stort tilbage at ofre sig for. Vor lutherske kirke er ikke saa ilde faren, men det gjælder ogsaa for os at staa paa vagt, paa vagt mot alt som kan margstjæle forkyndelsen, paa vagt mot lifegyldighet, paa vagt mot den indtraengende verdslighet, den fjertrende lyst til rigdom, den stivnende egentfærlighet.

Om du er i større nød og bedrøvel-se end andre, hold dig blot nærmere til Herren end andre, vend dig oftere end nogen anden til ham. Om du mere end nogen anden behøver hans naade og hjælp, ta imot denne hans naade og hjælp mere end alle andre.

Møbler tilsalgs.

Et „dining room set," flere utmerkede stoler, en mahogni „dresser," o. s. v., alle saa gode som nye, tilsalgs til rimelige priser. Man henvende sig til

Rev. R. N. Larsen,

Telefon Main 4270

912 So. 17th St. Tacoma.

HANS E. KNATVOLD

Real Estate, Loans & Investments

Jeg har en Række af tiltræk-kende Kjøb i 5, 10, 20 og 40 Acre Land, der vil danne gode Hjem og sikkert Familieophold.

Hvis de ønsker et Laan eller ag-ter at utlaane Penge paa fast Sik-kerhed, lad mig faa høre ifra dem.

Jeg har været bosat i Tacoma siden 1884. For min Ansvarlighed henviser jeg til enhver Bank eller Forretningsmand i Byen.

322 Provident Bldg.

Phone Main 7990 Tacoma

Notis.

Følgende bedes om at sende deres Adresse, for at vi kan efterkomme de-res Brev:

C. Semington

Minnie Swanson

N. S. Lillejord

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.
Baalson, H. E., Silvana, Wash.

Blåkkan, L., Box 175, Rockford, Wash.
Bergesen, B. E., 1227 W. 56th St., Se-attle, Wash.

Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oak-land, Cal. Tel. Oak 4356.
Bjerke, A. O., 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 8972-J.

Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka.
Brevig, T. L., Parkland, Wash.
Brelvik, G. I., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Dahle, J. O., Bothell, Wash.
Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle
Ensrud, J. O., 1416 35th Ave., Oak-land, Cal.

Phone East 5966.
osmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foss, L. C., 1010 Frankln Ave., Se-attle, Wash.

Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.

Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
Harstad, B., Parkland, Wash.
Phone 7884-J-3.

Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Iagoes, O., Pt. Madison, Wn.
Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Belling-ham, Wash.

Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Ta-coma, Wash.

Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
Leknes, Andrew L., Kasserer for in-dremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Jose-phine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.

Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417-29th St., Astoria Oregon.

Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.

Otteson, O. C., Portland, Ore.
Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.

Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.
Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spo-kane, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seat-tle, Wash.

Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.
White, A. O., Silverton, Oregon.

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronize our advertisers. You will find them all reliable. Use the Directory in the "Pacific Herald." It will tell you where to go.

	Page
Architects	
Heath & Gove	7
Attorneys at Law	
Carl B. Halls	8
Anthony M. Arnson	8
Arctander & Jacobson	8
Clothing Stores.	
Herbst Clothes Shop	8
Banks.	
Scandinavian-American Bank	8
Doctors	
Thorland	7
Hyslin	8
Rynning	8
Quevll	8
Dentists	
J. W. Rawlings	8
H. D. Rawlings	8
A. K. Stubbens	8
Doerer	
Bledget	7
Groceries	
Parkland Mercantile Co.	7
Real Estate	
Carl O. Kittelson	8
Meat Market	
Parkland Meat Market	7
Lodging House	
Luther Pilgr. Hus	7
Opticians	
Kachlein	7
Paints and Oils	
W. P. Fuller & Co.	7
Printing	
D. W. Cooper	7
Photographers	
Peterson	8
Plumbers.	
Ben Olson Co.	8
Restaurants	
Berghund Coffee House	8
Steamship Agencies	
Visell & Ekberg	8
Tailors	
Fashion Craft	7
Undertakers	
C. O. Lynn Co.	8
P. Oscar Storlie	8
What School?	
Pacific Lutheran Academy	

W. P. Fuller & Co.

1117-19 A Street

IV anbefaler vort store Oplag

— af —

MALING, OLJE, GLAS, DØRE

OG VINDUER

IV har det største Assortment

og er det betydeligste Handelshus

i denne Branche i Nordvesten.

Main 1067—

Tacoma, Wash.

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Mænd.) Bøne, billige Bærelser for Reisende. 291 1-2 Grand Ave., en Bloek fra

Gawthorne.

Otto E. Ottesen, Bestyrer.

Luthersk Bokmission, Bergen, Nor-ge, uddeler gratis Andagtsbøker, krl-stellige Fortællinger og Sange. Ialt uddelt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

702 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Main 7959

Ind. 3514

Dr. Torland

Uddannet ved Kræalis Universitet

201-2-3-4 Bittel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 6315

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mø-des man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Statio-nen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefone-re til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 292-A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITTILSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.

219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.

Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

**PETERSON
PHOTOGRAPHER**

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Luther College

En kristelig Skole for gutter.
Fireaarigt College Kursus
Fireaarigt Preparatory Kursus
Fjerde Lærese — Grundig Undervisning — Samvittighedsfuld Tilværelse — Sund Velværelse — Gode Befordringer — Billigt Ophold. Graduatler fra anerkendte Universiteter og High Schools optages i College Department, for fri Tuition, for indbæstede de mangler i Kærlig og Latin. — Undervisning i Sang og Musik, Bookkeeping, Shorthand og Typewriting. — Send efter Katalog med nærmere Oplysninger og Betingelser
C. R. Frensd, Bestyrer
Decorah, Iowa.

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

Støt dem som overlever i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLION DOLLARS

11th & Pacific
Åaben Lørdags Aftener

4 Procents årlig Rente

IBYGGER vi til Sparerindskud to Gange om Åaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamson, Directors.

**The Pacific Lutheran Academy
AND
Business College**

A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN
Second Semester Opens Jan. 25.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light; Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium will be ready for use about February 1.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for Foreigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$150.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

**Berglund Bros.
Kaffehus**

Bedste Sort Kaffe i Byen med Fjæde, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvir

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1102 Tacoma Ave

Oplys fra Luther Publ. Højsk.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasse
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas

**PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

\$15

\$15

Take Elevator and Save \$10
Largest Display of Clothes at
One Price in Tacoma

\$15

ONE PRICE
ALWAYS

Herbst \$15 Suits are Ground-
Floor-Store \$25 Values
No High Rents

**Herbst Clothes
Shop.**

CLOTHES SHOP

2nd Floor National Realty Bldg.
Tacoma

\$15

\$15

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma

Wash.

JNO. W. AECTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg.

Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
Søndagene Højskole Aftale
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryet.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

EVAN HYSLIN, M. D.

Læge og Kirurg

Fidelity Building, Tacoma

Tel. Main 400

Residence Tel. Main 935

Øine undersøges nøjagtig

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.